

Проповед 332

Да слушаш Божия глас

Прочит: Второзаконе 18, 15 - 22

Скъпи братя и сестри,

1. Въведение. Търсите ли нещо? Обичате ли да търсите или търсенето се е превърнало в досадна част от ежедневието. Познавам хора, които все търсят нещо. Или ключовете си, или някакви документи, които ей сега са били тука, или пък нещо друго. За такива хора търсенето е една постоянна част от живота. Има хора, които търсят, но и те не знаят какво търсят. Как е с вас, обичате ли да търсите? Човек е създаден да за да намери, не просто да търси, но и да намери. Целта на живота на човека е да намери истината и да я приеме. Често обаче търсенето е безплодно, защото не търсим там, където трябва да търсим. *По време на управлението на Луи XIV един човек бил осъден на смърт. Затворили го в замък на върха на една планина. Само ден дял мълча от изпълнението на присъдата и затова той бил крайно напрегнат и отчаян. Тогава крал Луи XIV, известен със странното си и лукаво поведение, го изненадал с появата си в килията му през нощта: Знам, че утре присъдата ти трябва да бъде изпълнена – казал му той, – но реших да ти дам шанс. Ако се справиш със задачата, която ще ти поставя, утре ще си свободен и ще наредя амнистията ти. Тази нощ килията ти няма да има пазачи. Тук някъде има скрита врата. Успеееш ли да я намериш, си свободен. Ако не я намериш, пазачите ще дойдат утре сутрин и ще те изведат за екзекуцията. Скоро пазачите пред килията на осъдения наистина си тръгнали, като преди това свалили белезниците му, за да не губи ценно време. Затворникът не можел да повярва, че има реален шанс да отърве смъртта. Тъй като нямал какво да губи, решил да се възползва от възможността и веднага започнал да търси отвора в килията си. После претърсил цялото крило, в което се намирала неговата килия. Във всички килии и ъгли. Изпаднал в еуфория при вида на отвор в коридора, покрит с износен килим. Слязъл по него и попаднал в тунел, в края на който имало стълби. Изкачил се по тях, но после го очаквали още стълби. Той продължил да се катери и усетил струя студен въздух в лицето си. Бил сигурен, че е намерил мечтания изход, но стълбите не свършвали. Катеренето продължило, докато затворникът не стигнал до една много висока кула. Постоял там известно време объркан. Не знаел накъде да поеме и почувствал, че е изгубил шанса да спечели свободата си. Капнал от умора, затворникът се върнал в килията си. Проснал се на леглото, но не можел да заспи, защото бил убеден, че Луи XIV не го е излъгал. Нервно започнал да почуква по стената, когато внезапно един от камъните се изместил от мястото си. Затворникът, обнадежден, скочил и махнал камъка. Видял тесен тунел. Едва се побрал вътре. Започнал да пълзи и скоро чул звук от течаща вода. Радост изпълнила сърцето му, че този път е намерил правилния изход. Накрая открил пролука, но тя била зазидана. Опитал да я отвори, но напразно. Бил на няколко крачки от свободата, но нямал късмета да стигне до нея. Затворникът продължил отчаяно да търси изхода, но всичките му усилия били напразни. Накрая той се върнал в килията си. Нощта била към края си и през прозореца на килията се промъкнали първите слънчеви лъчи, сякаш за да известят на затворника, че изпълнението на присъдата му приближава. Той лежал на пода отчаян, изтощен, загубил всяка надежда. Внезапно пред него застанал кралят и му казал: Виждам, че си още тук. - Надявах се, че не сте ме излъгали – отговорил затворникът. – Бях честен с теб. – Но аз претърсих всяко ъгълче на замъка и нищо не открих! Къде е изходът? – Вратата беше отворена през цялото време. Ти можеше просто да излезеш през нея, без никой да те спре! Често най-верният отговор е най-простият възможен. Много от хората в този свят прекарват много време в търсене на истината. И както този затворник я търсят на всевъзможни места. А често тя, истината, е толкова близо и на толкова ясно място, че е по-трудно да не се види. Животът на човека е търсене – непрестанно и упорито. Дори и хората,*

които не искат да си го признаят, търсят. Всеки човек търси истината. Открили ли сте истината, открили ли сте Исус Христос. Ако да, то вие знаете какво означава да се луташ и да намериш нещо, което си струва да следваш в този свят, знаете какво означава да намериш Спасителя и спасението, знаете какво означава да намериш един безценен дар, заради който си струва да изоставиш цялата суета на този свят. Текстът от книгата Второзаконие ни говори за очакването на Един, Който ще ни води към истината и ще ни помага да разпознаваме истината, а от друга страна ни учи как да разпознаваме тези, които служат на Бога.

2. Мойсей: Мойсей е безспорно най-големият от всички библейски мъже. Ако погледнем библейската история, бързо можем да го установим. Защо е така? Библията обаче не винаги ни описва Мойсей като супермен, човек, който разрешава проблемите си със замах. Понякога той е слаб и хленчещ, понякога се страхува, понякога се проваля. Защо тогава Мойсей е голям, защо юдеите го считат за велик? Защо го считат за най-големия? Това е така по една проста причина – Мойсей насочваше Божия народ към Бога. Ако четете описанията на времето, в което Мойсей ръководеше народа на Израел, лесно можете да видите: Мойсей живееше живота си с поглед, насочен към Бога. Той знаеше кой е най-важният фактор в живота на Божия народ и той желаше, ако е водач на Божия народ, да води този народ след Бога. Достойнството на Мойсей се коренеше в тази силна връзка с Бога. Бог го беше призвал в горящия храст и Му беше обещал да бъде с него (3, 10-14): ***“И така, ела сега и ще те изпратя при фараона, за да изведеш народа Ми, израелтяните, от Египет. А Мойсей каза на Бога: Кой съм аз, че да ида при фараона и да изведа израелтяните от Египет? Бог му отговори: Аз ще бъда с теб и ето ти знака, че Аз съм те изпратил: когато изведеш народа от Египет, ще послужиш на Бога на тази планина. А Мойсей каза на Бога: Ето, когато отида при израелтяните и им кажа: Бог на бащите ви ме изпрати при вас, и те ме попитат: Как Му е името? – какво да им кажа? И Бог отвърна на Мойсей: Аз съм Онзи, Който съм. Каза още: Така ще кажеш на израелтяните – Онзи, Който съм, ме изпрати при вас.”*** Бог обещава, че ще бъде с Мойсей. Един друг превод казва че изразът: ***“Аз съм Онзи, Който съм”*** трябва да се преведе ***“Аз съм с теб, както винаги съм бил с теб”*** Заради това си упование в Бога и живата връзка, която поддържаше ежедневно с Него, Мойсей извърши толкова много велики дела – той изведе народа от Египет, от земята на робството и то по времето на един от най-големите и силни фараони в египетската история – Рамзес II; чрез него Бог даде закона на народа на Израил, води 40 години народа през пустинята, той доведе народа до границата на Обетованата земя. Мойсей извърши всичко това заради упованието си в Бога. Такъв водач, който да извърши толкова велики дела и който да направи толкова много за народа си. Само за Мойсей се казва (Изход 33, 11): ***“Господ говореше на Мойсей лице с лице, както човек говори с приятеля си”***. Мойсей беше роден победител, не обаче толкова заради личните си качества и таланти, а заради избора си. Мойсей беше възпитан в дома на фараона, за да стане управник, а може би дори и фараон. Имаше всичкото богатство на египетската земя. Мойсей обаче избра Бога, избра да следва Бога и да слуша Бога и да върви по волята на Бога. Той можеше да има всичко, но избра тежкия живот на скитник, неблагодарността на хората, защото разбра, че това е единственият начин да е полезен на Бога. Всички водачи след Мойсей се стремяха към този идеал, но малко или много се проваляха.

3. Пророк като Мойсей. Тук в този пасаж става ясно, че Мойсей пророкува за някой, който има да дойде. Говори за това, че след него Господ ще издигне нов пророк: ***“Господ, твоят Бог, ще издигне отсред теб, измежду братята ти, пророк, както е въздигнал мене; него слушайте”***. Народът се нуждаеше от пророк, от някой, който да ги води по-близо до Бога. Защо хората се нуждаят от такъв водач? Ние, хората, по природа сме непостоянни, по природа не можем да задържим дълго правилната посока, изпускаме Бога от очите си и губим посоката. Бог обещава един пророк, който ще води хората в правилния път. Мойсей добре осъзнаваше човешката слабост и знаеше, че няма съвършен пророк, някой който е по-различен от нас, хората. Нали и сам Мойсей се провали няколко пъти, нали и сам той обърка нещата така, че не успя да влезе в Обетована земя. Според исляма този стих говори за появяването на Мохамед, на пророка, който поставя началото на всичко. Обаче, ако хвърлим дори и бърз поглед върху живота на Мохамед и го сравним с този на Мойсей, бързо ще разберем, че двамата имат много, много малко общо, че се различават като огъня и водата, деня и ноща. Тук Библията ни говори за Някой, Който може да ни води по-близо до Бога, както Мойсей правеше. Кой е този някой? Библията несъмнено ни свидетелства, че има само един,

който прилича на Мойсей и това е Исус Христос. Мойсей е един от образите в Библията, които най-много и най-силно ни предсказват какъв ще бъде Този, Който има да дойде. Хората често не разбират колко си приличат Мойсей и Исус. И Мойсей, и Исус са родени в бедност. И двамата избягнаха голяма смъртна опасност още като бебета – Мойсей заради заповедта на фараона да се убиват всички новородени еврейски мъжки деца в Египет, а Исус, заради заповедта на Ирод да се убият всички момчета до две годишна възраст в областта на Витлеем. И двамата извършваха чудеса по време на служението си. Исус прекара 40 дни и нощи в пустинята, подготвяйки се за служението Си, както и Мойсей трябваше да прекара 40 години в пустинята, за да се подготви преди да започне служението си. Такива подобия между Мойсей и Мохамед няма. Ако има пророк, който да е като Мойсей, ако има някой, който е довел делото на Мойсей до успешен край. Мойсей изведе народа на Израил от земята на робството и го заведе в земята на обещанието. Исус изведе Божия народ от робството на греха, за да ги заведе и да ги направи част от Своето Царство. Подобията между Мойсей и Исус не се изчерпват до това. Прочетете внимателно историята на Мойсей и на Исус и ще намерите много подобия между двамата. Ето още няколко: Мойсей говореше с Бога лице в лице, точно както го правеше и Исус. Мойсей се застъпваше за хората от народа си многократно, като призоваваше Бога (Изход 32, 32): **“Но сега, ако искаш, прости греха им; но ако не, моля Ти се, заличи мен от книгата, която си написал.”** Исус от своя страна се пожертва, отиде на Голготския кръст, за да умре там и да даде шанс на всеки един човек да се спаси, да се изправи чист пред своя Създател. Без застъпничеството на Мойсей, народът на Израил би бил унищожен. Без делото на Исус на кръста, никой човек не би имал шанс. Мойсей обясни на хората от народа закона, който Бог му даде, така както е записан в Моисеевите книги, Исус ни остави Проповедта на планината, наречена Конституция на Царството. Исус сам показва връзката си с Мойсей (Йоан 3, 14): **“И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син”**. Въпреки всички тези прилики, Исус никога не се нарича пророк. Той не се нарича така и причината за това е много ясна. Исус не е просто пророк – Той е Божият син. Мойсей не можеше да си представи великата Божия милост. Не можеше да разбере, че **“Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот.”** Исус е повече от пророк – Той е Божий Син. По времето на Исус, много хора Го считаха за учител. Тези обаче, които следваха Исус, разбраха, че Исус не е просто пророк или учител, а че е Бог. Апостол Павел свидетелства (Римл. 1, 1-4): **“Павел, слуга на Исус Христос, призван за апостол, отделен да проповядва благовестието от Бога (което отнапред Той беше обещал чрез пророците Си в светите Писания) за Неговия Син, нашия Господ Исус Христос, Който по плът се роди от Давидовото потомство, а по Дух на святост беше обявен със сила като Божий Син чрез възкресението от мъртвите;”** Исус е Този, за Когото ни говори Мойсей. Колкото и хората, проповядващи исляма, да се стараят да намерят пророчество за Мохамед в този пасаж или въобще в Библията. Една история ни разказва следното: *Имало едно време зелена жаба на черни и жълти петна. Тя живеела на зелена ливада до малка река. Израела си между камъните, прескачала от единия на другия бряг между растенията и билките, преследвала и похапвала малки насекоми. Един ден, докато се припичала на камъните, жабата видяла едно много голямо животно. Това бил един вол с огромни рога и дълга, силна опашка. Приближила жабата и го попитала: – Как си станал толкова огромен, с такава дълга опашка? – Бог ме е създал такъв – отговорил волът. – А може ли и аз да стана голяма като теб? – продължила да пита жабата. – Ами опитай... Жабата започнала да се надува. Тялото и ставало малко по-голямо, а кожата и се изпъвала все повече и повече. Тогава тя попитала: – Е, пораснах ли колкото теб? – Не – отвърнал и волът. Жабата продължила да се надува. – Ето, вече почти те достигнах. – Никога няма да пораснеш колкото мен – възразил волът. Жабата продължила да се напъва и надува, докато накрая се пръснала.* Колкото и другите религии да се опитват да дават предимство на своите основатели и да се опитват да ги проповядват като истина, облягайки се на Библията, те само се опитват да облекат своите теории в доказателства. Библията ясно ни говори, че още от самото начало ние можем да очакваме и да се надяваме само на Един единствен – на Спасителя, на Исус Христос. Той е Този, за Когото копнеят всички пророци, за Когото въздиша цялото творение. Християните трябва да преосмислят своето отношение към другите религии и да си спомнят, че ние трябва не да търсим прилики между религиите, а да проповядваме истината – а тази истина ни казва, че на този свят има Един единствен Спасител и Този Спасител се казва Исус

Христос – единствената надежда на този свят. Няма друг надежда, няма друг пророк, няма друг Спасител – има само един и той се казва Исус. Всичко друго е като тази жаба, която много искала да бъде като вола, но не можела и затова решила да се надува. Всички заблуди, които се разпространяват днес, ще се спукат като сапунен мехур, когато Исус отново се върне за нас. Тогава много ясно ще бъде видяно кой е истинският, кой е този, когото Бог е пратил, кой е Божият Син.

4. Истински и лъжливи пророци. Знаейки, че ние, хората, сме склонни към заблуди, към идолопоклонство и към това да бягаме от Бога, Бог влага в устата на Моисей много важни думи: Той показва как можем да разпознаваме лъжливите и истинските пророци: **“А който не послуша думите Ми, които той ще говори в Мое Име, Аз ще искам сметка от него. Но пророк, който дръзне да каже от Мое Име слово, което Аз не съм му заповядал да говори, или който говори от името на други богове, този пророк да умре. И ако кажеш в сърцето си: Как ще познаем кое слово Господ не е казал? – Когато някой пророк говори от Господното име и словото му не се сбъдне, това слово Господ не е говорил; пророкът го е говорил своеволно; да не се боиш от него.”** Ясно и точно казано – мерилото за това дали някой е пратен от Бога е изпълнението на пророчеството. От времето на казването на тези думи е имало много пророци и много от тях са говорили неща, които не са се сбъднали. И тук не говорим за общи неща, които могат да се тълкуват по всякакъв начин. Един умен човек, който е прозрял същността на човека, може винаги да предвиди, че в бъдеще ще има война. Но трудно е да предвиждаш и да пророкуваш конкретни неща. 300 пророчества от Стария Завет се изпълняват, само когато Исус Христос идва на този свят, а четейки думите на Библията можем да намерим и хиляди други. Моисей поставя истинската граница между лъжливото и истинското пророчество и това е изпълнението. Ако пророчеството се изпълни, то пророкът в бил истински и е говорил истината. Това е нещо, което не трябва да забравяме – Бог никога не забравя обещанията си, и ги изпълнява. Божиите обещания и предупреждения винаги се сбъдват. От друга страна, Павел казва на Тимотей (Тим. 4, 3-4): **“Защото ще дойде време, когато няма да търпят здравето учение; но понеже ги сърбят ушите, ще си натрупат учители по своите страсти и като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните.”** Ние, хората, искаме да чуваме това, което ни харесва; и този, който ни казва това, което искаме да чуем, той бива следван. Помислете за това колко много съвременни пророци се появяваха и биваха следвани, докато не дойдеше моментът на истината, без думите им да се сбъднат. Това е нещо, което предстои на всички, които не говорят истината – те неминуемо ще се провалят. Павел, пак в Тимотей, показва начина, по който трябва да се държим (Тим. 4, 1-2): **“Заръчвам ти пред Бога и пред Христос Исус, Който ще съди живите и мъртвите, и предвид на явяването Му и царуването Му: Проповядвай словото, настоявай навреме и не навреме, изобличавай, порицавай, увещавай с голямо търпение и непрестанно поучаване.”** Нашата задача е да се държим за истината. Всяко пророчество трябва да бъде изпитвано чрез Божието слово. Истината е мерило за пророка. А Исус Христос сам е Истината. Ако слушате гласа Му, вие ще стоите в истината, защото сам Исус е Истината (Йоан 14, 6): **“Исус му каза: Аз съм пътят и истината, и животът; никой не идва при Отца освен чрез Мен.”** Търсите ли истината? В Исус Христос ще я намерите. Изпитвайте пророците, изпитвайте онези, които идват при вас и ви предлагат всичко, целия свят. Изпитвайте и оставете времето да ги изпитва. Накрая остава само истината. Исус Христос ще дойде за нас и ще изпълни всяко едно пророчество, Той е обещаният, Той е дошъл за нас, Той е Този, Който пак ще дойде, за да ни вземе в Своето Царство, Той е Единствената Истина.

5. Заключение. Търсите ли? Или сте намерили? Или пък не знаете къде да търсите? Или пък това, което сте намерили, не може да засити душата ви? Моисей ни говори за Някой, Който ще дойде и ще ни говори Божието слово. И този Някой е толкова специален, че няма никой, който да Го замести. Изследвайки Божието слово, можем да открием, че думите „като мен“ се отнасят не за някой друг, не за Мохамед или Буда, а за Исус Христос. Подобие на Моисей с Исус е смайващо. Моисей пророкува с живота си идването на Исус Христос, на Спасителя, Този, Който ще изведе Божия народ, всеки, който го признае за Господ и Спасител, от земята на робството и греха. От нас се иска само едно – да се прилепим към Него и да Го следваме. И още нещо – щом сме разбрали истината, щом сме усетили действието на Исус в живота си, ако сме усетили че сме намерили истината, то трябва да сме готови да я дадем на хората около нас. Научете се да отличавате истинните от лъжливите пророци. Пречупвайте всичко през Исус. Амин.